

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 10-05-2021
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPCSP
Sagsnr.: 2015111
Dok. nr.: 1710709

Folketingets Sundhedsudvalg har den 22. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 204 - Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, lov om tobaksvarer m.v., lov om elektroniske cigaretter m.v. og forskellige andre love) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 3:

”Vil ministeren igangsætte et arbejde med at autorisere en række uddannede fagpersoner, herunder akupunktører, massører, psykomotoriske terapeuter, fodplejere, psykoterapeuter og social- og sundhedshjælpere?”

Svar:

Jeg vil først og fremmest understrege, at baggrunden for de autorisationsordninger, der findes på sundhedsområdet, er patientsikkerhed i sundhedsvæsenet.

De autoriserede faggruppers virksomhed er reguleret i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven). Formålet med autorisationsordningerne er ifølge autorisationslovens § 1 at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med fare eller særlig fare for patienter.

Et element i overvejelserne om indførelse af en autorisationsordning for en faggruppe er også, hvorvidt der findes en offentlig reguleret uddannelse, der kan danne grundlag for en autorisation.

Autorisation af en faggruppe indebærer titelbeskyttelse, således at der sker en afgrænsning af andres adgang til at benytte denne titel. For nogle faggruppers vedkommende indebærer autorisationen også en eller flere behandlingsrettigheder (forbeholdt virksomhed), som andre ikke har.

En autorisationsordning er en indskrænkning i den frie og lige adgang til erhverv, og bør ikke indføres udelukkende som en officiel anerkendelse af den samfundsmæssige værdi af den indsats, der ydes af udøverne af en bestemt virksomhed, men være baseret på nøje overvejelser om det reelle behov for en sådan ordning efter en afvejning mellem hensynet til patienternes sikkerhed over for hensynet til fri og lige adgang til erhvervsudøvelse. Det bør derfor overvejes, om den virksomhed, den enkelte gruppe udøver, nødvendiggør særligt myndighedstilsyn, eller om kvalitetssikring kan opnås på anden måde end ved autorisation.

Det bør også tages i betragtning i hvilket omfang der inden for den enkelte erhvervsgruppe hyppigt forekommer u hensigtsmæssig faglig adfærd af en karakter, som vil kunne imødegås med tilsynsforanstaltninger.

Styrelsen for Patientsikkerhed har oplyst, at styrelsen ikke er bekendt med forhold, som ud fra en patientsikkerhedsmæssig vurdering skulle begrunde, at nogle af de nævnte faggrupper blev omfattet af en autorisationsordning.

På baggrund af ovenstående vil jeg ikke på nuværende tidspunkt igangsætte et arbejde med at autorisere de nævnte faggrupper, men jeg vil naturligvis holde øje med udviklingen, og de nævnte forhold, der kan begrunde, at en ny faggruppe skal omfattes af en autorisationsordning.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Cecilie Salejärvi Pedersen